

[Askjær Jørgensen]

Det lovforslag, vi her har til behandling, svarer stort set til, hvad vi i en årrække fra fremskridtspartiets side har kæmpet for at få gennemført. Det eneste, vi har at rynke brynene lidt over, er det, som også andre ordførere har peget på, nemlig om det nu også er nødvendigt med en byretsdommer som leder af det sociale udvalgs møder, og om det skal være sådan, at der absolut hver eneste gang skal en psykolog eller en konsulent med udpeget af amtsrådet. Men at der er behov for opstramning af disse regler, er vi hundrede procent enige i, og vi håber, at vi meget snart kan få denne lovgivning vedtaget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil forsøge at uddybe den tale, som ordføreren for centrum-demokraterne holdt, da lovforslaget blev fremsat første gang. I øvrigt vil jeg bevare den indstilling, vi havde dengang, men så absolut med nogle forbedringer, for jeg tror ikke, der findes et begreb andetsteds i dansk lovgivning, der hedder hjælpeforanstaltninger uden samtykke. I stedet for burde man sige det, der er rigtigt, og som er korrekt i dette tilfælde, nemlig at det er tvang. Det er altid en tvang, og dermed synes jeg slet ikke, det hører hjemme blandt bistandslovens øvrige tilbud, som skal fremstå som tilbud.

Men jeg er klar over, at det især er ombudsmandens gentagne påpegninger vedrørende retssikkerheden i § 127, som har bevirket, at bestemmelserne om tvangsforanstaltninger tages op, og det synes jeg også er glimrende.

Lovforslaget retter også i nogen grad op på dette ved at tilføre udvalget en dommer. Det har vi i øvrigt haft i praksis i nogle kommuner i flere år, hvor forældrene også har fået beskikket en advokat. Endvidere vil man stramme tidsfristerne, og det synes jeg er glimrende.

Men ved at tilføre forældrene en advokat og i udvalget en dommer skaber man problemer. Jeg har arbejdet med det i flere år med mange forældre. Det, der sker, er, at man blander den udøvende og den dømmende myndighed sammen, og det giver nogle svære problemer i forvaltningerne. Jeg har været ude for tilfælde, hvor forældrenes beskikkede advokat direkte har adspurgt forvaltningen, om man kunne betragte sig som værende

modparter, og fået ja. Det stemmer uhyre dårligt overens med de i øvrigt smukke intentioner i bemærkningerne til lovforslaget.

De fleste forældre – det skal man huske på – der får et barn tvangsfjernet, befinder sig i socialgruppe 5 og er meget dårligt rustede til at tage kampen op for at vinde deres barn tilbage. Under alle omstændigheder huser de ingen tiltro til den socialforvaltning, der har fjernet deres barn, og det er her, samarbejdsproblemerne kommer ind.

I øvrigt vil jeg i udvalget bl. a. nærmere undersøge tallene for tvangsfjernelser. Så vidt jeg kan huske, er tallene for de såkaldte frivillige ordninger, som senere bliver til tvangsfjernelser, når forældrene vil have deres barn hjem igen, ikke med i statistikken.

Centrum-demokraterne mener, at den eneste reelle løsning på den eksisterende og foreslåede sammenblanding er, at socialudvalget i § 123-sager alene skal have indstillingsret til domstolene, og at § 127-sager går direkte til domstolene, der her med sædvanlig tidsfrist for anholdelse afgør, om tvangsfjernelsen skal opretholdes.

Der er således flere ting, som vi gerne vil se på i udvalget, og vi finder langt fra, at lovforslaget er tilstrækkeligt til at imødekomme den manglende retssikkerhed, der for forældre og børn hersker på området, men vi medgiver alligevel, at det er en forbedring.

Aase Olesen (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Lone Dybkjær, er forhindret i at være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne gentage den positive tilslutning til forslaget, som vi gav udtryk for, allerede da lovforslaget var til første behandling sidste gang. Jeg henviser til folketingets forhandlinger den 28. oktober 1981 (Folketingstidende 1981-82, 1. samling, sp. 1330-1331). Siden har socialudvalget jo kunnet stille en række spørgsmål, og der er også kommet svar på dem. Jeg vil tro, at det nye socialudvalg meget hurtigt vil kunne færdigbehandle forslaget.

Vi mener, det er vigtigt, at lovforslaget kommer ret hurtigt igennem, ikke mindst fordi der jo allerede er flere kommuner, der i praksis har taget hul på denne ordning. Der vil være god grund til for os at følge herinde, hvordan loven i praksis kommer til at virke.